

8. ආනන්දයෙනි, මෙහි අන්‍යතර පුද්ගලයෙක් කිපෙනසුලු වෙයි. ඒ විත්ත විමුක්තිය හා ප්‍රඥාවිමුක්තිය හා ඇති සැටි දන්නේ ය. යම් මාර්ගයෙක්හි ඔහුගේ ඒ ක්‍රොධය අනවශේෂව නිරුද්ධ වේ නම් ඔහු විසින් එය ශ්‍රවණයෙනුදු කරන ලද්ද වෙයි, බාහුශ්‍රැත්‍යයෙනුදු කරනලද වෙයි, දෘෂ්ටි-යෙනුදු කරනලද වෙයි, සාමයික විමුක්තිය ද ලබන්නේය. හේ කාඤ්ඤා මරණින් මතු විශේෂයට යෙයි, භානියට නො යෙයි. විශේෂගාමී ම වෙයි, භානගාමී නො වෙයි,

ආනන්දයෙනි, එහිලා ප්‍රාමාණිකයෝ ප්‍රමාණ කරත්... ආනන්ද-යෙනි, මම හෝ, පුද්ගලයන් කෙරෙහි ප්‍රමාණ ගන්නෙමි, යමෙක් මඬදු හෝ වේ නම් (ගන්නෝ) යි.

9. ආනන්දයෙනි, මෙහි අන්‍යතර පුද්ගලයෙක් උද්ධත වෙයි. ඒ විත්ත විමුක්තිය හා ප්‍රඥාවිමුක්තිය ඇති සැටි නො දන්නේ ය. යම් මාර්ගයෙක ඔහුගේ ඒ ඖද්ධතය අනවශේෂව නිරුද්ධ වේ නම් ඔහු විසින් එය ශ්‍රවණයෙනුදු අකෘත වෙයි, බාහුශ්‍රැත්‍යයෙනුදු අකෘත වෙයි, දෘෂ්ටි-යෙනුදු අප්‍රතිවිද්ධ වෙයි, සාමයික විමුක්තිය ද නො ලබයි. හේ කාඤ්ඤා මරණින් මතු භානියට යෙයි, විශේෂයට නො යෙයි. භානගාමී ම වෙයි, විශේෂගාමී නො වේ.

10. ආනන්දයෙනි, මෙහි අන්‍යතර පුද්ගලයෙක් උද්ධත වෙයි. ඒ විත්ත විමුක්තිය ද ප්‍රඥාවිමුක්තිය ද ඇතිසැටි දන්නේ ය. යම් මාර්ගයෙක්හි ඔහුගේ ඒ ඖද්ධතය අනවශේෂව නිරුද්ධ වේ නම්, ඔහු විසින් එය ශ්‍රවණයෙනුදු කරන ලද වෙයි, බාහුශ්‍රැත්‍යයෙනුදු කරන ලද වෙයි, දෘෂ්ටි-යෙනුදු ප්‍රතිවිද්ධ වෙයි, සාමයික විමුක්තිය ද ලබන්නේ ය. හේ කාඤ්ඤා මරණින් මතු විශේෂ-යට පැමිණෙයි, භානියට නො පැමිණෙයි. විශේෂගාමී ම වෙයි, භානගාමී නො වේ.

ආනන්දයෙනි, එහිලා ප්‍රාමාණිකයෝ ප්‍රමාණ කරත්: මොහුගේ ද එම ධර්මයෝය, අන්හුගේ ද එම ධර්මයෝය. කවර හෙයින් ඔවුනතුරෙන් එකෙක් හීන වේ ද? එකෙක් ප්‍රණීත ධේ දූ''යි, ආනන්දයෙනි එය ම ඔවුනට දීර්ඝරාත්‍රයෙහි අහිතය පිණිස දුක් පිණිස වෙයි.

ආනන්දයෙනි, එහි යම් මේ පුද්ගලයෙක් උද්ධත වේ නම් ඒ විත්ත විමුක්තිය හා ප්‍රඥාවිමුක්තිය හා ඇති සැටි දන්නේ නම්, යම් මාර්ග-යෙක්හි ඔහුගේ ඒ ඖද්ධතය අනවශේෂව නිරුද්ධ වේ නම් ඔහු විසින් එය ශ්‍රවණයෙනුදු කෘත වෙයි, බාහුශ්‍රැත්‍යයෙනුදු කෘත වෙයි, දෘෂ්ටි-යෙනුදු ප්‍රතිවිද්ධ වෙයි, සාමයික විමුක්තිය ද ලබන්නේ ය.

අයං ආනන්ද පුග්ගලො අමුතා පුරිමෙන පුග්ගලෙන අභිකක්කන්තරො ච පඤ්ඤානරො ච. තං කියසා හෙතු: ඉමං හෙතං ආනන්ද පුග්ගලං ධම්මෙසොතො තිබ්බහති. තදන්තරං¹ කො ජානෙයා අඤ්ඤානු තථාගතෙන, තස්මා කිහානන්ද මා පුග්ගලෙසු පමාණිකා අහුවස්ස, මා පුග්ගලෙසු පමාණං ගණහිස්ස. ඛඤ්ඤතිහානන්ද පුග්ගලෙසු පමාණං ගණිකන්තො. අහං වා ආනන්ද පුග්ගලෙසු පමාණං ගණිකයාං, යො වා පනස්ස මාදිසො.

කා වානන්ද මිගසාලා උපාසිකා බාලා අබ්බන්තා අමබ්බකා අමබ්බක-පඤ්ඤා, කෙ ව පුරිසපුග්ගලපරොපරියෙ ඤ්ඤෙ. ඉමෙ බො ආනන්ද දසපුග්ගලා සන්තො සංවිජ්ජමානා ලොකස්මි.

යථාරුපෙන ආනන්ද සීලෙන පුරාණො සමන්තාගතො අහොසි, තථාරුපෙන සීලෙන ඉසිදන්තො සමන්තාගතො අහවිස්ස, නයිධි පුරාණො ඉසිදන්තස්ස ගතිමපි අඤ්ඤස්ස. යථාරුපාය ව ආනන්ද පඤ්ඤාය ඉසිදන්තො සමන්තාගතො අහොසි, යථාරුපාය පඤ්ඤාය පුරාණො සමන්තාගතො අහවිස්ස, නයිධි ඉසිදන්තො පුරාණස්ස ගතිමපි අඤ්ඤස්ස. ඉති බො ආනන්ද ඉමෙ පුග්ගලා උභො එකබ්බහිතාති.

10. 2. 3. 6

තයොධම්ම සුත්තං

[සාවස්ථී]

තයොමෙ භික්ඛවෙ ධම්මා ලොකෙ න සංවිජ්ජය්‍යුං, න තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජය්‍ය අරහං සම්මාසම්බුද්ධො, න තථාගතප්පච්චිකො ධම්මචිතයො ලොකෙ දිප්පෙය්‍ය. කතමෙ තයො:

ජාති ව ජරා ව මරණඤ්ඤා. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ තයො ධම්මා ලොකෙ න සංවිජ්ජය්‍යුං, න තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජය්‍ය අරහං සම්මාසම්බුද්ධො, - න තථාගතප්පච්චිකො ධම්මචිතයො ලොකෙ දිප්පෙය්‍ය. යස්මා ව බො භික්ඛවෙ ඉමෙ තයො ධම්මා ලොකෙ සංවිජ්ජන්ති, තස්මා තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො. තස්මා තථාගතප්පච්චිකො ධම්මචිතයො ලොකෙ දිප්පති.

1. තයොමෙ භික්ඛවෙධම්මෙ අප්පහාය අභබ්බො ජාතිං පහාතුං ජරං පහාතුං මරණං පහාතුං. කතමෙ තයො: රාගං අප්පහාය දෙසං අප්පහාය මොහං අප්පහාය. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ තයො ධම්මෙ අප්පහාය අභබ්බො ජාතිං පහාතුං ජරං පහාතුං මරණං පහාතුං.

1. තදන්තරං නං, - සීඉ.
2. කහං - මජ්ඣං.

ආනන්දයෙනි, මෙ පුභුල් තෙල පළමු පුභුලාගෙන් සුඤ්ඤානර ද ප්‍රණීතතර ද වෙයි. එ කවර හෙයින් යත්: ආනන්දයෙනි, ධම්මෙසානස මෙ පුභුලා නිවනට පමුණුවයි. එ වෙනස තථාගතයන් හැර කවරෙක් දන්තේද? ආනන්දයෙනි, එහෙයින් මෙහිලා පුභුලන් කෙරෙහි නහමක් ප්‍රාමාණික වුව, පුභුලන් කෙරෙහි නහමක් පමණ ගනිවු. ආනන්දයෙනි, පුද්ගලයන් කෙරෙහි පමණ ගන්තේ ගුණ විසින් කණිනු ලබන්නේය. ආනන්දයෙනි, මම හෝ පුද්ගලයන් කෙරෙහි ප්‍රාමාණ ගන්නෙමි, යමෙක් මඛද්‍ර හෝ වේ නම් (ගන්නේ) යි.

ආනන්දයෙනි, බාල අව්‍යක්ත ස්ත්‍රියක් වන ස්ත්‍රීප්‍රඥා ඇති මිගසාලා උපාසිකා කවර? පුද්ගල පරවරඥානගෙහිලා (තථාගතවරයෝ) කවරහුය? ආනන්දයෙනි, මේ දසපුභුල්හු ලොකයෙහි විද්‍යමාන වෙත්.

ආනන්දයෙනි, යම්ඛද්‍ර ශීලයෙකින් පුරාණ සමන්වාගත වීද, එඛද්‍ර ශීලයෙන් ඉසිදත්ත ද සමන්වාගත වී නම් මෙහිලා පුරාණ ඉසිදත්තගේ ගතිදු නො දන්නේය. ආනන්දයෙනි, යම්ඛද්‍ර ප්‍රඥායෙකින් ඉසිදත්ත සමන්වාගත වී නම්, එඛද්‍ර ප්‍රඥායෙන් පුරාණ සමන්වාගත වී නම්, මෙහිලා ඉසිදත්ත පුරාණගේ ගතිදු නො දන්නේය. ආනන්දයෙනි, මෙසේ මේ පුද්ගල දෙදෙන එකාඛගහීන වෙති' යි.

10. 2. 3. 6

තයෝධම්ම සූත්‍රය

[සැවැත්]

මහණෙනි, මේ ධර්ම තුණක් ලොව විද්‍යමාන නොවේ නම්, අර්හත් සමාක් සම්බුද්ධ තථාගතයෝ ලොව නුපදනාහ. තථාගත ප්‍රවිදිත ධම් විනය ලොවහි දීප්ත නො වන්නේය. කවර තුනෙකයත්:

ජාතිය හා ජරාව හා මරණය හා යි. මහණෙනි, මේ දහම් ගුණ ලොවහි විද්‍යමාන නොවේ නම්, අර්හත් සමාක් සම්බුද්ධ තථාගතයෝ ලොව නුපදනාහ. තථාගත ප්‍රවිදිත ධම් විනය ලොව දීප්ත නො වන්නේය. මහණෙනි, යම් හෙයෙකින් මේ දහම් තුන ලොව දීප්ත වේද එහෙයින් අර්හත් සමාක් සම්බුද්ධ තථාගතයෝ ලොව උපදනාහ. එහෙයින් තථාගත ප්‍රවිදිත ධර්ම විනය ලොවහි දීප්ත වෙයි.

1. මහණෙනි, මේ ධම් තුනක් නො පියා (ප්‍රභාණය නො කොට): ජාතිය පියන්නට ජරාව පියන්නට මරණය පියන්නට අභව්‍ය වෙයි. කවර තුනෙක යත්: රාගය නො පියා, ද්වේෂය නො පියා, මොහය නො පියා යි. මහණෙනි, මේ තුන් දහම් නොපියා ජාතිය පියන්නට ජරාව පියන්නට මරණය පියන්නට අභව්‍ය වෙයි.

2. නයොමෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො රාගං පභාතුං දෙසං පභාතුං මොහං පභාතුං. කතමෙ නයො: සකකායදිට්ඨිං අප්පභාය විචිකිච්ඡං අප්පභාය සීලබ්බතපරාමාසං අප්පභාය, ඉමෙ බො භික්ඛවෙ නයො ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො රාගං පභාතුං දෙසං පභාතුං මොහං පභාතුං.

3. නයොමෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො සකකායදිට්ඨිං පභාතුං, විචිකිච්ඡං පභාතුං සීලබ්බතපරාමාසං පභාතුං. කතමෙ නයො: අයොනියොමනසීකාරං අප්පභාය කුමුඤ්ඤෙවනං අප්පභාය වෙතසොලීනතං අප්පභාය, ඉමෙ බො භික්ඛවෙ නයො ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො සකකායදිට්ඨිං පභාතුං විචිකිච්ඡං පභාතුං සීලබ්බතපරාමාසං පභාතුං.

4. නයොමෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො අයොනියොමනසීකාරං පභාතුං කුමුඤ්ඤෙවනං පභාතුං වෙතසො ලීනතං පභාතුං. කතමෙ නයො: මුට්ඨසච්චං අප්පභාය අසම්පජ්ඣාදං අප්පභාය වෙතසො විකේඨපං අප්පභාය, ඉමෙ බො භික්ඛවෙ නයො ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො අයොනියොමනසීකාරං පභාතුං කුමුඤ්ඤෙවනං පභාතුං වෙතසොලීනතං පභාතුං.

5. නයොමෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො මුට්ඨසච්චං පභාතුං අසම්පජ්ඣාදං පභාතුං වෙතසො විකේඨපං පභාතුං. කතමෙ නයො: අරියානමදස්සනකම්මතං අප්පභාය අරියධම්මස්ස අයොතුකම්මතං අප්පභාය උපාරම්භවිතං අප්පභාය, ඉමෙ බො භික්ඛවෙ නයො ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො මුට්ඨසච්චං පභාතුං අසම්පජ්ඣාදං පභාතුං වෙතසො විකේඨපං පභාතුං.

6. නයොමෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො අරියානමදස්සනකම්මතං පභාතුං අරියධම්මස්ස අයොතුකම්මතං පභාතුං උපාරම්භවිතතං පභාතුං. කතමෙ නයො: උඤ්චං අප්පභාය අසංවරං අප්පභාය දුස්සීලාං අප්පභාය, ඉමෙ බො භික්ඛවෙ නයො ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො අරියානමදස්සනකම්මතං පභාතුං අරියධම්මස්ස අයොතුකම්මතං පභාතුං උපාරම්භවිතතං පභාතුං.

7. නයොමෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො උඤ්චං පභාතුං අසංවරං පභාතුං දුස්සීලාං පභාතුං. කතමෙ නයො: අස්සද්ධියං අප්පභාය අවිද්ඤාදානං අප්පභාය කොසල්ලං අප්පභාය, ඉමෙ බො භික්ඛවෙ නයො ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො උඤ්චං පභාතුං අසංවරං පභාතුං දුස්සීලාං පභාතුං.

2. මහණෙනි, මේ දහම් තුන නො පියා රාගය පියන්නට ද්වේෂය පියන්නට මොහය පියන්නට අභව්‍යයි. කචර තුනෙකයන්: සක්කාය දිට්ඨිය නො පියා විචිකිච්ඡාව නො පියා සීලබ්බත පරාමාසය නො පියායි. මහණෙනි, මෙතුන් දහම් නො පියා රාගය පියන්නට ද්වේෂය පියන්නට මොහය පියන්නට අභව්‍ය වෙයි.

3. මහණෙනි, මේ තුන් දහම් නො පියා සක්කායදිට්ඨිය පියන්නට විචිකිච්ඡාව පියන්නට සීලබ්බතපරාමාසය පියන්නට අභව්‍යයි. කචර තුනෙකයන්: අයෝනිසොමනසිකාරය නො පියා ය, කුමග සෙවුනා නො පියාය, චිත්තයාගේ ලිනත්වය නො පියා යි, මහණෙනි, මේ තුන් දහම් නොපියා සක්කායදිට්ඨිය පියන්නට විචිකිච්ඡාව පියන්නට සීලබ්බත-පරාමාසය පියන්නට අභව්‍යයි.

4. මහණෙනි, මේ තුන් දහමුත් නො පියා අයෝනිසොමනසිකාරය පියන්නට කුමග සෙවුනා පියන්නට චිත්තයාගේ ලිනත්වය පියන්නට අභව්‍යයි, කචර තුනෙක යන්: සිහි මුළාව නො පියා අසම්පජ්ඣ්ඤය නො පියා චිත්තයාගේ වික්ෂෙපය නො පියා යි. මහණෙනි, මේ දහම් තුන නො පියා අයෝනිසොමනසිකාරය පියන්නට කුමමග්ගසෙවනය පියන්නට චිත්තයාගේ ලිනත්වය පියන්නට අභව්‍යයි.

5. මහණෙනි මේ දහම් තුන නො පියා මුළා සිහිය පියන්නට අසම්පජ්ඣ්ඤය පියන්නට චිත්තවික්ෂෙපය පියන්නට අභව්‍යයි. කචර තුනෙකයන්:ආයඨියන්ගේ අදර්ශනකාම්‍යතාව නො පියා, ආයඨිධම්මයාගේ ආශ්‍රොතුකාම්‍යතාවනො පියා උපාරම්භ (චිත්තය පරිභවකරනු කැමැතිසිත); නො පියා යි. මහණෙනි, මේ දහම් තුන නො පියා මුළා සිහිය පියන්නට අසම්පජ්ඣ්ඤය පියන්නට චිත්තවික්ෂෙපය පියන්නට අභව්‍ය යි.

6. මහණෙනි, මේ දහම් තුන නො පියා ආයඨියන්ගේ අදර්ශන-කාම්‍යතාව පියන්නට ආයඨිධම්මයාගේ අශ්‍රොතුකාම්‍යතාව පියන්නට උපාරම්භ චිත්තතාව පියන්නට අභව්‍යයි. කචර තුනෙක යන්: උද්ධච්චය නො පියා, අසංවරය නො පියා, දොශ්ශීලය නො පියා යි. මහණෙනි, මේ දහම් තුන නො පියා ආයඨියන්ගේ අදර්ශනකාම්‍යතාව පියන්නට ආයඨිධර්මයාගේ ආශ්‍රොතුකාම්‍යතාව පියන්නට උපාරම්භචිත්තතාව පියන්නට අභව්‍යයි.

7. මහණෙනි, මේ දහම් තුන නො පියා උද්ධච්චය පියන්නට අසංවරය පියන්නට දොශ්ශීලය පියන්නට අභව්‍යයි. කචරතුනෙක යන්: අස්සද්ධිය නො පියා, අවදඤ්ඤතාව (යාවකයන් බස් නො දන්නා බව); නො පියා, කොසජ්ජය නො පියා යි. මහණෙනි, මේ දහම් තුන නො පියා උද්ධච්චය පියන්නට අසංවරය පියන්නට දොශ්ශීලය පියන්නට අභව්‍යයි.

8. තයො මෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො අසුඤ්ඤියං පභාතුං අවදංඝානං පභාතුං කොසජ්ජං පභාතුං. කතමෙ තයො: අනාදරියං අප්පභාය දෙවච්ඡසනං අප්පභාය පාපමිත්තතං අප්පභාය. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ තයො ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො අසුඤ්ඤියං පභාතුං අවදංඝානං පභාතුං කොසජ්ජං පභාතුං.

9. තයො මෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො අනාදරියං පභාතුං දෙවච්ඡසනං පභාතුං පාපමිත්තතං පභාතුං. කතමෙ තයො: අභිරික්ඛං අප්පභාය අනොක්ඛප්පං අප්පභාය පමාදං අප්පභාය. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ තයො ධම්මෙ අප්පභාය අභබ්බො අනාදරියං පභාතුං දෙවච්ඡසනං පභාතුං පාපමිත්තතං පභාතුං.

10. අභිරිකොයං භික්ඛවෙ අනොක්ඛප්පි¹ පමනො හොති, සො පමනො සමානො අභබ්බො අනාදරියං පභාතුං දෙවච්ඡසනං පභාතුං පාපමිත්තතං පභාතුං, සො පාපමිත්තො සමානො අභබ්බො අසුඤ්ඤියං පභාතුං අවදංඝානං පභාතුං කොසජ්ජං පභාතුං, සො කුසීනො සමානො අභබ්බො උඤ්චචං පභාතුං අසංවරං පභාතුං දුස්සීලාං පභාතුං, සො දුස්සීලො සමානො අභබ්බො අරියානමදස්සනකමානං පභාතුං අරියධම්මස්ස අසොතුකමානං පභාතුං, උපාරමභවිත්තතං පභාතුං, සො උපාරමභවිත්තො සමානො අභබ්බො මුට්ඨසචචං පභාතුං අසමපජ්ඣාදං පභාතුං චෙතසො විකෙඛපං පභාතුං සො විකඛිත්ත විත්තො සමානො අභබ්බො අයොනිසොමනසිකාරං පභාතුං කුමමඤ්ඤෙවනං පභාතුං චෙතසොච්චිත්තතං පභාතුං, සො ච්චිත්තො සමානො අභබ්බො සකකායදිට්ඨිං පභාතුං විචිකිච්ජං පභාතුං සීලබ්බතපරාමාසං පභාතුං, සො විචිකිච්ජො සමානො අභබ්බො රාගං පභාතුං දෙසං පභාතුං මොහං පභාතුං, සො රාගං අප්පභාය දෙසං අප්පභාය මොහං අප්පභාය අභබ්බො ජාතීං පභාතුං ජරං පභාතුං මරණං පභාතුං.

1. තයො මෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ පභාය භබ්බො ජාතීං පභාතුං ජරං පභාතුං මරණං පභාතුං. කතමෙ තයො: රාගං පභාය දෙසං පභාය මොහං පභාය. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ තයො ධම්මෙ පභාය භබ්බො ජාතීං පභාතුං ජරං පභාතුං මරණං පභාතුං.

2. තයො මෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ පභාය භබ්බො රාගං පභාතුං දෙසං පභාතුං මොහං පභාතුං. කතමෙ තයො: සකකායදිට්ඨිං පභාය විචිකිච්ජං පභාය සීලබ්බතපරාමාසං පභාය. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ තයො ධම්මෙ පභාය භබ්බො රාගං පභාතුං දෙසං පභාතුං මොහං පභාතුං.

1. අනොක්ඛප්පි - මජ්ඣ.

8. මහණෙනි, මෙකුන් දහම් නො පියා අස්සද්ධිය පියන්නට අවදානාව පියන්නට කොසප්පය පියන්නට අභව්‍යයි. කවර තුනෙක යත්: අනාදරිය නො පියා, දෙව්වස්සතාව නො පියා, පාපමිත්තතාව නො පියා යි. මහණෙනි, මේ කුන් දහම් නො පියා අස්සද්ධිය පියන්නට අවදානාව (දීමෙහි නො කැමැති බව) පියන්නට කොසප්පය පියන්නට අභව්‍යයි.

9. මහණෙනි, මේ දහම් තුන නො පියා අනාදරය පියන්නට දෙව්වස්සතාව පියන්නට පාපමිත්තතාව පියන්නට අභව්‍යයි. කවර තුනෙක යත්: අහිරිකය නො පියා, අනොත්තප්පය නො පියා, පමාදය නො පියා යි. මහණෙනි, මේ කුන් දහම් නො පියා අනාදරිය පියන්නට දෙව්වස්සතාව පියන්නට පාපමිත්තතාව පියන්නට අභව්‍ය යි.

10. මහණෙනි, මේ අහිරික අනොත්තප්පී ප්‍රමත්ත වෙයි. හේ පමා-
වූයේ ම අනාදරිය පියන්නට දෙව්වස්සතා පියන්නට පාපමිත්තතා පියන්නට අභව්‍ය වෙයි, හේ පවිටු මිතුරන් ඇතියේ ම අස්සද්ධිය පියන්නට අවදානාව පියන්නට කොසප්පය පියන්නට අභව්‍යයි, හේ කුසිතවූයේ ම උද්ධව්වය පියන්නට අසංවරය පියන්නට දුශ්ශීලය පියන්නට අභව්‍ය වෙයි, හේ දුශ්ශීල වූයේ ම ආයුධයන් නො දක්නා කැමැති බව පියන්නට අරිදහම් නො අසනු කැමැති බව පියන්නට උපාරම්භවිත්තභාවය පියන්නට අභව්‍ය වෙයි, හේ උපාරම්භ විත්ත ඇතියේ ම මුළා සිහිය පියන්නට අසම්ප්‍රඥානය පියන්නට විත්තවික්ෂෙපය පියන්නට අභව්‍ය වෙයි, හේ වික්ෂිප්ත සිත් ඇතියේ ම අයොනියො මනසිකාරය පියන්නට කුමාභි-
සෙවනය පියන්නට විත්තයාගේ ලීනකය පියන්නට අභව්‍යයි, හේ ලීන සිත් ඇතියේ ම සක්කායදිට්ඨිය පියන්නට විචිකිච්ඡාව පියන්නට සීලබ්බතපරාමාසය පියන්නට අභව්‍යයි, හේ විචිකිච්ඡා ඇතියේ ම රාගය පියන්නට ද්වේෂය පියන්නට මොහය පියන්නට අභව්‍යයි, හේ රාගය නො පියා ද්වේෂය නො පියා මොහය නො පියා ජාතිය පියන්නට ජරාව පියන්නට මරණය පියන්නට අභව්‍යයි.

1. මහණෙනි, මේ දහම් තුන පියා ජාතිය පියන්නට ජරාව පියන්නට මරණය පියන්නට භව්‍යයි. කවර තුනෙක යත්: රාගය පියා ය, ද්වේෂය පියාය, මොහය පියා යි. මහණෙනි, මේ කුන්දහම් පියා ජාතිය පියන්නට ජරාව පියන්නට මරණය පියන්නට භව්‍යයි.

2. මහණෙනි, මේ කුන්දහම් පියා රාගය පියන්නට ද්වේෂය පියන්නට මොහය පියන්නට භව්‍යයි. කවර තුනෙක යත්: සක්කායදාෂ්ටිය පියා ය, විචිකිච්ඡාව පියා ය, සීලබ්බතපරාමාසය පියා යි. මහණෙනි, මේ කුන්දහම් පියා රාගය පියන්නට ද්වේෂය පියන්නට මොහය පියන්නට භව්‍යයි.

3. තයොමෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ පහාය භබ්බො සකකායදිට්ඨිං පහාතුං වීචිතිච්ඡං පහාතුං සීලබ්බතපරාමාසං පහාතුං. කතමෙ තයො: අයොනියො මනසිකාරං පහාය කුමමඟ්ඝෙවනං පහාය වෙනසොලීනතනං පහාය. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ තයො ධම්මෙ පහාය භබ්බො සකකාය දිට්ඨිං පහාතුං වීචිතිච්ඡං පහාතුං සීලබ්බතපරාමාසං පහාතුං.

4. තයොමෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ පහාය භබ්බො අයොනියොමනසිකාරං පහාතුං කුමමඟ්ඝෙවනං පහාතුං වෙනසොලීනතනං පහාතුං. කතමෙ තයො: මුට්ඨසච්චං පහාය අසමප්පඤ්ඤං පහාය වෙනසො විකේඨං පහාය. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ තයො ධම්මෙ පහාය භබ්බො අයොනියො මනසිකාරං පහාතුං කුමමඟ්ඝෙවනං පහාතුං වෙනසො ලීනතනං පහාතුං.

5. තයොමෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ පහාය භබ්බො මුට්ඨසච්චං පහාතුං අසමප්පඤ්ඤං පහාතුං වෙනසො විකේඨං පහාතුං. කතමෙ තයො: අරියානමදසසනකමායනං පහාය අරියධම්මස්ස අසොතුකමායනං පහාය උපාරමිභ විතතනං පහාය. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ තයො ධම්මෙ පහාය භබ්බො මුට්ඨසච්චං පහාතුං අසමප්පඤ්ඤං පහාතුං වෙනසො විකේඨං පහාතුං.

6. තයොමෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ පහාය භබ්බො අරියානමදසසනකමායනං පහාතුං අරියධම්මස්ස අසොතුකමායනං පහාතුං උපාරමිභවිතතනං පහාතුං. කතමෙ තයො: උඤ්චචං පහාය අසංචරං පහාය දුස්සීලායං පහාය. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ තයො ධම්මෙ පහාය භබ්බො අරියානමදසසනකමායනං පහාතුං අරියධම්මස්ස අසොතුකමායනං පහාතුං උපාරමිභවිතතනං පහාතුං.

7. තයොමෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ පහාය භබ්බො උඤ්චචං පහාතුං අසංචරං පහාතුං දුස්සීලායං පහාතුං. කතමෙ තයො: අසසඤ්ඤියං පහාය අච්චදඤ්ඤානං පහාය කොසජ්ජං පහාය. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ තයො ධම්මෙ පහාය භබ්බො උඤ්චචං පහාතුං අසංචරං පහාතුං දුස්සීලායං පහාතුං.

8. තයොමෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ පහාය භබ්බො අසසඤ්ඤියං පහාතුං අච්චදඤ්ඤානං පහාතුං කොසජ්ජං පහාතුං. කතමෙ තයො: අනාදරියං පහාය දෙවචස්සනං පහාය පාපමිතතනං පහාය. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ තයො ධම්මෙ පහාය භබ්බො අසසඤ්ඤියං පහාතුං අච්චදඤ්ඤානං පහාතුං කොසජ්ජං පහාතුං.

3. මහණෙනි මේ තුන් දහම් පියා සක්කායදිට්ඨිය පියන්නට විවිකිච්ඡාව පියන්නට සීලබ්බතපරාමාසය පියන්නට හව්‍යයි. කවර තුනෙකයත්: අයෝනියො මනසිකාරය පියා කුමාරීසෙවනය පියා චිත්තයාගේ ලිනත්වය පියා යි. මහණෙනි, මේ තුන්දහම් පියා සක්කායදිට්ඨිය පියන්නට විවිකිච්ඡාව පියන්නට සීලබ්බතපරාමාසය පියන්නට හව්‍යයි.

4. මහණෙනි, මේ තුන් දහම් පියා අයෝනියොමනසිකාරය පියන්නට කුමාරීසෙවනය පියන්නට චිත්තයාගේ ලිනත්වය පියන්නට හව්‍යයි. කවර තුනෙකයත්: සිහිමුළාව පියා ය, අසම්ප්‍රඥානය පියා ය, චිත්ත-චික්ෂෙපය පියා යි. මහණෙනි, මේ දහම් තුණ හැරපියා අයෝනියො මනසිකාරය පියන්නට කුමාරීසෙවනය පියන්නට චිත්තයාගේ ලිනත්වය පියන්නට හව්‍යයි.

5. මහණෙනි, මෙතුන් දහම් හැරපියා සිහිමුළාව පියන්නට අසම්ප්‍ර-ඥානය පියන්නට චිත්තචික්ෂෙපය පියන්නට හව්‍යයි. කවර තුනෙකයත්: දායඝියන් නො දක්නා කැමැති බව හැරපියා. ආයඝීධම්‍ය නො අසනු කැමැති බව හැර පියා උපාරම්භචිත්තය ඇති බව හැරපියා යි. මහණෙනි, මේ තුන්දහම් හැරපියා සිහිමුළාව පියන්නට අසම්ප්‍රඥානය පියන්නට චිත්තචික්ෂෙපය පියන්නට හව්‍යයි.

6. මහණෙනි, මේ තුන් දහම් හැරපියා ආයඝියන් නො දක්නා කැමැති බව පියන්නට ආයඝීධම්‍ය නො අසනු කැමැත්ත පියන්නට උපාරම්භසිත් ඇති බව පියන්නට හව්‍යයි. කවර තුනෙකයත්: උද්ධච්චය හැරපියා ය, අසංවරය හැරපියාය, දොශ්ශීලය හැර පියා යි. මහණෙනි, මේ තුන් දහම් හැරපියා ආයඝියන් නො දක්නා කැමැති බව පියන්නට ආයඝීධම්‍ය නො අසනු කැමැති බව පියන්නට උපාරම්භසිත් ඇති බව හැර පියන්නට හව්‍යයි.

7. මහණෙනි, මේ තුන් දහම් හැරපියා උද්ධච්චය පියන්නට අසංවරය පියන්නට දොශ්ශීලය පියන්නට හව්‍යයි. කවර තුනෙකයත්: අස්සද්ධිය හැරපියාය. අවදංඤාතාව හැරපියාය. කොසජ්ජය හැරපියා යි. මහණෙනි, මේ තුන් දහම් හැරපියා උද්ධච්චය පියන්නට අසංවරය පියන්නට දොශ්ශීලය පියන්නට හව්‍යයි.

8. මහණෙනි, මේ තුන් දහම් හැරපියා සැදහැ නැති බව හැර පියන්නට යදිවදන් නො දන්නා බව හැර පියන්නට කුසීත බව පියන්නට හව්‍යයි. තුනුරුවන්හි අදර නැති බව හැර පියායි, නො කීකරු බව හැර පියායි, පවිටු මීතුරන් ඇතිබව හැර පියායි. මහණෙනි, මේ තුන් දහම් හැරපියා සැදහැ නැති බව පියන්නට යදි වදන් නො දන්නා බව හැර පියන්නට කුසීත බව හැරපියන්නට හව්‍යයි.

9. තයො මෙ භික්ඛවෙ ධම්මෙ පභාය භබ්බො අනාදරියං පභාතුං දෙවචස්සන්තං පභාතුං පාපමිත්තන්තං පභාතුං. කතමෙ තයො! අභිරික්ඛං පභාය අනොසන්තප්පං පභාය පමාදං පභාය. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ තයො ධම්මෙ පභාය භබ්බො අනාදරියං පභාතුං දෙවචස්සන්තං පභාතුං පාපමිත්තන්තං පභාතුං.

10. භිරිමායං භික්ඛවෙ ඕත්තපපී අප්පමනො හොති, සො අප්පමනො සමානො භබ්බො අනාදරියං පභාතුං දෙවචස්සන්තං පභාතුං පාපමිත්තන්තං පභාතුං. සො කල්යාණමිත්තො සමානො භබ්බො අසසදධියං පභාතුං අවදස්සන්තං පභාතුං කොසජ්ජං පභාතුං. සො ආරද්ධිවිරියො සමානො භබ්බො උද්ධච්චං පභාතුං අසංවරං පභාතුං දුස්සීලාං පභාතුං. සො සීලවා සමානො භබ්බො අරියානමදස්සන්තමාන්තං පභාතුං අරියධම්මස්ස අසොතුක්ඛාන්තං පභාතුං උපාරම්භ විත්තන්තං පභාතුං. සො අනුපාරම්භවිත්තො සමානො භබ්බො මුට්ඨස්චච්චං පභාතුං අසමපජ්ජන්තං පභාතුං චේතසො විකේඛපං පභාතුං. සො අවිකබ්බිත්තවිත්තො සමානො භබ්බො අයොති-සොමනසිකාරං පභාතුං කුමමග්ගසෙච්චන්තං පභාතුං චේතසොලීනත්තං පභාතුං. සො අලීනවිත්තො සමානො භබ්බො සකකායදිට්ඨිං පභාතුං විචිකිච්ඡං පභාතුං, සීලබ්බන්තපරාමාසං පභාතුං. සො අච්චිකිච්ඡො සමානො භබ්බො රාගං පභාතුං දෝසං පභාතුං මොහං පභාතුං. සො රාගං පභාය දෝසං පභාය මොහං පභාය භබ්බො ජාතිං පභාතුං ජරං පභාතුං මරණං පභාතුන්ති.

10. 2. 3. 7
කාක සුත්තං

[සාවස්ථි]

දසභි භික්ඛවෙ අසද්ධම්මෙහි සමන්තාගතො කාකො. කතමෙහි දසභි: ධංසී ච පගබ්භො ච තිත්තො ච මහගසසො ච ලුද්දෙ ච අකාරුණිකො ච දුබ්බලො ච ඔරවීතා ච මුට්ඨස්සන්ති ච නෙවයිකො¹ ච. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ දසභි අසද්ධම්මෙහි සමන්තාගතො කාකො.

ඵච්චෙව බො භික්ඛවෙ දසභි අසද්ධම්මෙහි සමන්තාගතො පාපහික්ඛු. කතමෙහි දසභි ධංසී ච පගබ්භො ච තිත්තො ච මහගසසො ච ලුද්දෙ ච අකාරුණිකො ච දුබ්බලො ච ඔරවීතා ච මුට්ඨස්සන්ති ච නෙවයිකො ච. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ දසභි අසද්ධම්මෙහි සමන්තාගතො පාපහික්ඛුති.

1. නෙවයිකො - සිඉ.

9. මහණෙනි, මේ තුන් දහම් හැර පියා අනදරී බැව් පියන්තට අකීකරු බැව් පියන්තට ලමු මිතුරන් ඇති බව පියන්තට හව්‍යයි. කවර තුනෙක- යත්: අහිරිකය පියාය, අනොත්තප්පය පියාය, ප්‍රමාදය පියායි. මහණෙනි, මේ තුන් දහම් හැර පියා අනදරී බව පියන්තට අකීකරු බව පියන්තට පවිටු මිතුරන් ඇති බව පියන්තට හව්‍යයි.

10. මහණෙනි, මේ හිරි ඇතියේ ඔතප් ඇතියේ අප්පමන්ත වෙයි. අප්‍රමන්ත වූ ම හේ අනාදරිය පියන්තට දුච්චභාවය පියන්තට පාපමිත්‍රතාව පියන්තට හව්‍යයි. හේ කලණමිතුරන් ඇතියේ ම අස්සද්ධිය පියන්තට අවදානනාව පියන්තට කොසප්පය පියන්තට හව්‍යයි. හේ ආරබ්ධවීයභී වූයේ ම උද්ධව්වය පියන්තට අසංචරය පියන්තට දෞශ්ශීලය පියන්තට හව්‍යයි. හේ සිල්වත් වූයේ ම ආයභීයන් නො දක්නා කැමැති බව පියන්තට ආයභීධමීයාලේ නො අසනු කැමැති බව පියන්තට උපාරමිහ සිත් ඇති බව පියන්තට හව්‍යයි. හේ අනුපාරමිහ චිත්ත ඇතියේ ම සිහි මුළාව පියන්තට සම්ප්‍රඥනය පියන්තට චිත්ත වික්ෂෙපය පියන්තට හව්‍යයි. හේ අවික්ෂිප්ත සිත් ඇතියේ ම අයොනිසො මනසිකාරය පියන්තට කුමාභී- සෙවනය පියන්තට චිත්තයාලේ ලීනත්තය පියන්තට හව්‍යයි. හේ අලීන චිත්ත වූයේ ම සක්කාදිට්ඨිය පියන්තට විචිකිච්ඡාව පියන්තට සීලබ්බත- පරාමාසය පියන්තට හව්‍යයි. හේ විචිකිච්ඡා නැතියේ ම රාගය පියන්තට ද්වේෂය පියන්තට මොහය පියන්තට හව්‍යයි. රාගය හැරපියා ද්වේෂය හැරපියා මොහය හැරපියා ජාතිය පියන්තට ජරාව පියන්තට මරණය පියන්තට හව්‍යවේයයි.

10. 2. 3. 7

කාක සූත්‍රය

[සැවැත්]

මහණෙනි, කවුඩු දඟඅසද්ධමීයකින් සමන්වාගත වෙයි. කවර දස- යෙකින යත්: ධංසී (ගුණ නසන්තෝ) ද වෙයි, ප්‍රගල්භ ද වෙයි, ආසඛකා බහුල වෙයි; මහග්ඝස (මහත්කොට බුදිනෝ) ද වෙයි, දරුණු ද වෙයි, නිෂ්කාරුණික වෙයි, දුර්වල ද වෙයි, ලමුහඬ ඇතියේ ද වෙයි, මුළා සිහි ඇතියේ ද වෙයි, රැස් කරණුයේ ද වේ. මහණෙනි, කවුඩු මේ දඟ අසද්ධමීයෙන් සමන්වා- ගත වේ.

මහණෙනි, එ පරිදි ම ලමු මහණ දඟඅසද්ධමීයෙන් සමන්වාගත වෙයි: කවර දසයෙකින යත්: ධංසී ද වෙයි, ප්‍රගල්භ ද වෙයි, ආසඛකා බහුල ද වෙයි, මහග්ඝස (මහත් කොට බුදිනෝ) ද වෙයි, දරුණු ද වෙයි, අකාරුණික ද වෙයි, ලමුහඬ ඇතියේ ද වෙයි, මුළා සිහි ඇතියේ ද වෙයි, රැස් කරණුයේ ද වේ. මහණෙනි, ලමුමහණ මේ දඟඅසද්ධමීයෙන් සමන්වාගත වේ යි.